

6047/1449

МЕЧТАТЕЛ НА СВЕТА

2. ХОСЕ АУГУСТИН ГОЙТИСЛО

Студено беше. Вятъра прохладен,
развяваше косата ми немирна,
и мирисът на сол долиташе
от тихото море.
Аз тичах, качвах се,
кръстосвах по пътеките и пеех,
аз дебнех времето и гледах
да се развяват знамена във Херико.
Неспирно гледах ги,
на помощ виках легноните на Лепидо.
Ах, вечери ужасни и дълбоки,
да чукаш Монктесума във съня,
и да почувствуваш как преследва те неспирно!
Не можеше да се съпротивлява
със ударите на крилата,
и със покорност във Месина.
Сега познавам аз Кабрера
със хората си галопира
край старите стени на Мореля.
Аз сам съм във пространството,
но пак частица съм от времето.
И трудно вий разбирате какво аз мисля.
Аз чувам своите стъпки да кънтят
в предверие на пусто място
и там обхващаме това, което
Владимир Илич Ленин
мечтал е за света.
В туй място е и моята присъда,
във таз голяма къща,
изградена от камък и надежда,
край бурното море, където

в съня си виждам аз свободния човек.
Като съкровището скрито в пещера,
сред поругените стени,
как моите спомени пламтат!
Не се опитвайте да вземете
от моя дом челичения ключ,
от който никога не се отделям.
Свободен съм, макар и трудно да живея,
сред трупове на роби,
които са умирали от тежестите на империи
в блатото ги изхвърлили,
сред векове и дати.
Но бъдещето близко е,
тъй както изживяното
от вчера тук личи.
Терезий нов съм аз
и чакам да се изреди
това що съм видял.
Но никой, никой от околото му
не е убегнал нито за минутка.
И даже знак за него
няма на небето.
Борби, победи неброими,
надежди, вечно устремени,
и зов струящ човечност
пламти като рояци светлина,
и не унива тоз човек огромен.
И вятъра утихва бавно.
И сякаш понаведен на балкона,
обгръща ме тук призрачната
сянка на Пенъон. И светлинните
на лодките излизаци сред ранина
във тихото море. И не мислете,
че всичко бе блънуване.
Бъдете бдителни! Защото и смъртта
е тъй различна и опасна.
Аз мога да доловя песента ѝ,
когато пак потърся стълбите.
Тук нищо не се свършва.
Затуй аз бих стоял отново
във таз голяма къща,
да търся онзи господар,
що още тук не съществува
сред виковете на момчетата,
що някой ден ще се родят,
които преди време във очите ми
проблеснаха и пак умряха.

3. От испански: ЖАК БИТЕВ

This anthology is above all a wonderful "appetizer" and calls attention to the greatness of today's Catalan letters. It does not pretend to be complete. (I would have added Guerau de Liost to the first group, Agustí Bartra to the second.) Such as it is, it allows us to make contact with a powerful lyrical movement.

Manuel Durán
Yale University

- UAB Goy P/1449
1. Soñador del mundo
 2. José Agustín Goytisolo
 3. Traducción de Biblioteca d'Humanitats

Jacques Biteff

"Narodna mladej"/juventud popular/
periódico mensual de cultura, Soñia,
Abril 30 de 1970, numero 17, año 23.

30